

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 3^{ην} / 16^{ην} Φεβρουαρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου εἰς τὴν ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερὰν Μονήν, τὴν κειμένην εἰς τὴν Δυτικὴν Νέαν Ἱερουσαλὴμ, ἐντός τῆς ὁποίας καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην, ἐπομένην τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς κατὰ μίαν ἡμέραν, ἡ Ἐκκλησία ποιεῖ μνηεὶν τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἅγιος Συμεών ὑποῦργησεν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, ἥτοι τῆς ὑποδοχῆς Του εἰς τὸν Νάον τοῦ Σολομῶντος, ὅτε προσήνεγκαν αὐτόν οἱ γονεῖς Του τεσσαρακονθήμερον μετὰ ζεύγους τρυγόνων καὶ δύο νεοσσῶν περιστερῶν κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἵνα ἁγιασθῇ καὶ τελικῶς ἐφάνη ὅτι ὁ ἐλθὼν ἵνα ἁγιασθῇ ἦτο οὐσιαστικῶς ὁ ἁγιάζων τὰς χεῖρας τοῦ Συμεών καὶ τὸν Νάον, (Λουκ. Β΄29-31).

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐωρτάσθη εἰς τὴν ὥς ἄνω Ἱερὰν Μονήν δι’ Ἑσπερινοῦ ἁφ’ ἐσπέρας, τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου καὶ Θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ ἡγουμένου εἰς Ἅγιον Γεώργιον Μπετζαλλᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές τῆς Ἰορδανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ ἡγουμένου ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ποιμένων – Μπειτσαχούρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ρωσικῆς Ἀποστολῆς (Missia) Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξάνδρου ἄλλων Ἱερέων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Προσκυνηματος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ π. Συμεών, ἐορτάζοντος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ ἀριστεροῦ ψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ καὶ μετέχοντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, Ἀραβοφώνων Ὁρθοδόξων καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ Ρουμανίας.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστὶ ἔχοντα οὕτως:

«Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τό ἀκατάληπτον τοῖς ἀνθρώποις μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκαταβάσεως καί μέχρι τῆς Ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ κενώσεως, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀγίου καί Δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, τοῦ ὁποίου ὁ ἱερός τάφος σῴζεται ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ τούτῳ Ναῷ καί Μοναστηρίῳ, ἔνθα τό γένος τῶν Ὁρθοδόξων συνήχθημεν διά νά ἐορτάσωμεν εὐχαριστιακῶς τό τῆς θείας φιλανθρωπίας γεγονός.

Τό γεγονός δέ τοῦτο εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ παιδίου Ἰησοῦ καί παρουσία αὐτοῦ ὑπό τῶν γονέων Του εἰς τόν Ναόν τοῦ Σολομῶντος ὡς καί ἡ ὑποδοχή αὐτοῦ ἀπό τόν Δίκαιον Συμεών καί τήν Προφήτιδα Ἄνναν σύμφωνα μέ τόν Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν (2, 22-39). «Καί ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις, ὃ ὄνομα Συμεών... καί ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τό ἱερόν· καί ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τούς γονεῖς τό παιδίον Ἰησοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τό εἰθισμένον τοῦ νόμου περί αὐτοῦ, καί αὐτός ἐδέξατο αὐτόν εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ καί εὐλόγησε τόν θεόν καί εἶπε· νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τό ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ» (Λουκ. 2, 25).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, -ὡς λέγει ὁ μελωδός-, «προελθὼν» ἐκ «τῆς ἀφθόρου μητρός», δηλονότι τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας, ἐπαρουσιάσθη «ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης αὐτοῦ «ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενον» ὑπό τοῦ πρεσβύτου καί δικαίου Συμεών. «Θεός γάρ ὢν», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «ἄνθρωπος γίνεται... καί ἀγκάλαις γηΐναις ὡς βρέφος βαστάζεται». «Οὗτος ὁ Χριστός, λέγει ὁ Ἁγ. Κύριλλος Ἱεροσολύμων, ἐστίν ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ δημιουργήσας ἡμᾶς, καί νῦν αὐτός κατ' εἰκόνα τήν ἡμετέραν γενόμενος ἄνθρωπος».

Αὐτός οὗτος ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων εἶναι τό «Σωτήριον» τοῦ «Δεσπότη Θεοῦ Πατρός», δηλονότι ὁ Χριστός «ὃν εἶδον οἱ ὀφθαλμοί» τοῦ πρεσβύτου Συμεών: ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Ἐβόησέ σοι ἰδὼν ὁ πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τό σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, σύ Θεός μου» καί ἀναλυτικώτερον, Κύριε, ὅταν ὁ γέρων Συμεών εἶδε μέ τά μάτια του τόν Σωτήρα πού ἦλθε γιά ὅλους τούς λαούς, Σοῦ φώναξε δυνατά: Χριστέ, Σύ εἶσαι ὁ Θεός μου πού γεννήθηκες ἀπό τόν Θεόν Πατέρα. «Καί ὤψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας (Λουκ. 3, 6/ Ἠσ. 40, 5).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ» δηλονότι ὁ Χριστός εἶναι προσφερόμενος εἰς πάντας τούς ἀνθρώπους, ἰδιαιτέρως εἰς αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἔχουν τόν πόθον καί τήν ἀγαθὴν διάθεσιν νά Τόν γνωρίσουν καί νά Τόν ὑποδεχθοῦν εἰς τάς πνευματικές ἀγκάλας αὐτῶν. «Ἐγὼ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, λέγει Κύριος, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνη. Καί ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καί μή πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γάρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τόν κόσμον» (Ἰωάν. 12, 46-47).

«Τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ», ὁ σαρκωθεὶς Θεός Λόγος ὁ Χριστός εἶναι ὁ ζῶν Θεός, τόν ὁποῖον ὁ Πρεσβύτες Συμεών εἶδε μέ τούς φυσικούς αὐτοῦ ὀφθαλμούς ὡς τέλειον ἄνθρωπον, ἐνῶ μέ τούς πνευματικούς αὐτοῦ ὀφθαλμούς εἶδεν ὡς φῶς ἀληθινόν καί ἄκτιστον, δηλονότι τήν θεότητα αὐτοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός Μοναχός Κοσμᾶς: «Προκύψας ὁ Πρεσβύτες (Συμεών), καί τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καί θεομήτορος, πύρ, ἔφη, βαστάζεις Ἀγνή, βρέφος

φρίττω ἀγκαλίσασθαι θεόν, φωτός ἀνεσπέρου, καί εἰρήνης δεσπόζοντα».

Μέτοχος καί κοινωνός τῆς ἐμπειρίας καί μαρτυρίας τοῦ Ἁγίου Συμεών ἐγένετο καί ἡ θεόπνευστος Ἄννα ἡ Προφῆτις, ἡ ὁποία «οὐκ ἀφίστατο ἀπό τοῦ ἱεροῦ νηστείας καί δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καί ἡμέραν» (Λουκ. 2, 37). Καί ἀφοῦ εἶδε τό παιδίον ἠὺχαρίσται καί ἐδοξολόγει τόν θεόν, «ἀνθρωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ καί ἐλάλει περί αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λουκ. 2, 38).

Τήν «λύτρωσιν» ταύτην, «ἣν ἐποίησε τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Λουκ. 1, 68) διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπισημαίνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολήν αὐτοῦ λέγων: «Χριστός δέ παραγενόμενος (ὥς) ἀρχιερεύς... οὐδέ δι' αἵματος τράγων καί μόσχων, διὰ δέ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος». «Εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἅγια ὁ Χριστός» δηλαδή εἰς «τά ἐν οὐρανοῖς Ἅγια τῶν Ἀγίων» λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐρμηνεύοντες τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Εἰ γάρ τό αἶμα ταύρων καί τράγων καί σποδός δαμάλεως ῥαντίζουσα τούς κεκοινωνμένους ἀγιάζει πρός τήν τῆς σαρκός καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τό αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἐαυτόν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ τήν συνείδησιν ὑμῶν ἀπό νεκρῶν ἔργων εἰς τό λατρεύειν θεῷ ζῶντι» (Ἑβρ. 9, 13-14).

Αὐτόν τόν «ζῶντα θεόν» ἐλάτρευσεν καί ὁ Δίκαιος Συμεών. Περί αὐτοῦ «τοῦ ζῶντος θεοῦ» ἐλάλει καί ἡ Προφῆτις Ἄννα. Οὗτος, δηλονότι ὁ ζῶν θεός, ὁ θεάνθρωπος Χριστός, ὁ «κεείμενος εἰς πῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν» (Λουκ. 2, 34) μᾶς καλεῖ νά τόν ὑπαντήσωμεν οὐχί νομικῶς ἀλλά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ἄπαντες σήμερον, (ἀδελφοί μου) καί διὰ παντός τά τῆς ἐορτῆς μετά τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, βοήσωμεν. Μετά ἀγγέλων χορεύσωμεν. Μετά ποιμένων καταυγασθῶμεν. Μετά μάγων προσκυνήσωμεν. Μετά τῆς Βηθλεέμ ἐορτάσωμεν. Μετά τῆς Παρθένου (Μαρίας) μεγαλύνοντες ἀγαλλιασθῶμεν. Μετά Ἰωσήφ προσενέγκωμεν ὡς δύο τρυγόνας τήν ψυχήν καί τό σῶμα. Μετά Συμεών Χριστόν ἐναγκαλισώμεθα, καί μετά Ἄννης ἀνθομολογησώμεθα, ὅπως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐντός γενώμεθα χάριτι καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος σὺν τῷ Πατρί καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν

σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/02/15/27821>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἐπί τριακονταετίαν καί πλέον ἀνακαινίζων τήν Μονήν γηραιός καί ἀσθενῶν καί νῦν ἀναρρωνύων καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος ἐδέχθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/00dY5vWvhWo>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]